

מסורת הש"ס

[ב"ב קמטו,] (ז) ב"ק
 [ע"ש] ב"ב עז: קנה;
 [לעיל מד: לקמן עה,]
 קדושין כה, (ח) ויקרא
 (א) (דף סג: א) [לקמן
 ה,] (ח) ויע' מוס' ב"ק
 : ד"ה [אגב,] (ט) ז"ל
 נזר רבי אסי וכן אמר רבה
 "אמר ר' יוחנן, (י) ז"ל
 [לקמן מו,]
 ע"י מוס' קדושין כה.
 ד"ה בלן

הגהות מהר"י לנדא

תום' ד"ה ונקיינהו
אברייטא פריך. ז"ל
אמתניטין פריך:

מוסף רע"י

הללו מחולליו על ממות שיש לי בצינן.
דחי ערף דהוה ליה נוכרהא. והן
קושיא לרב פפא לא מקשינן אלא
אחמיהי קא מתמה אמתני': איכפל
פנא כו'. נתעסק מתנא וטרח להורות
לנו הלכה דבדב שאינו מזוי שיהיה
אדם עומד בגורן ערום אלא אלא
ש"מ בגורן שאינו לו אבל סודר יש
לו ואפילו הכי הפירות צריך ליתן לו
במתנה שאין המעות נקנין בחליפין:
ואף רב פפא דרבי ביה. ממאי דאמר
מטבע נקניט בחליפין: ואקניניהו לרב
שמואל. שהיה הולך לשם כדי שיביאם
לו שאילו לא הקנה לו לא היה נותנם
לו מי שהפקדון אכלו שאם יאדדו
בדרך יחזור רב פפא ויאבדעט לו.
אגב אסיפא דביסיה. מפתן ביניהו.
אלמא מדאכטריך ליה לאקניניהו אגב
קרקע ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין:
עד סווד. שם מקום: וכן אמר עולא.
האי וכן לעיל קאי אפלוגותא דרב ולי:
פוטעין אוסו. מעות שכרס ומזונותיהם:
מן לי דינר מעוט. מן לי פרוטיו
בזוה דינר והדינר אין עמה דינר
אבל אי עלהה לך עד יום פלוני
יפה דינר וטריסית. קס"ד דינר יפה
היואל בבוטאה קאמר וטריסית מעה

קטנה: ואפרנסם. אעשה לזריהם כלום
קרי פרנסה קונדרי"ר בלע"ו: אם י
אומר: מוסר. קס"ד דכיון דיש לו הו

רבינו חננאל

היה ראומו רחב
ולחלוץ על מנת ש
בבית ואי אמרת מטבע
שנחבלים קליקנהו
הכריזה המעט הלול אבנ
ולפרקד הפירות של
ששן שש על זה הכרי
קין הדוה הל אבנ
קין חויב חומש של
הואת עניש עש
הכריזו הלוא ואינו
הדה לפי שאנו שלו
קרקע דלית לי סדר
ומתהנינו כי
ענתא קלבוט משנה
לארץ חמל ארץ
אז לא ימי ארץ סמטב
החליתן שימ. ואח
פסא חליתן ארץ
כרד ארץ חל ויה
פסא חלוי כי חואי
קלבוט חל פסא חל
אנב אסוקה דביה
אנב תנפ פסא
הפעה ע תרוך כי פסי
יקלוד וליקלבוט לוו
דלא יתקין ויחזק
האסוקא (אסוקא) חל

עשר שני שלק יהיו מחוללין על
ר הזו את המעות ואל לחולין:
מי ואין צדו מעות ש"מ דלס
ה אומר לו הסנא לעשות כן אלא
רו
ק-
לי
די
ה.

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

מז.

ונקניניהו נהיה אנב בקרקע. (טו) אצריחא פריך כדפירי רשי" וי"ל דלדרכ פפא פריך אי אמרת בשלמא דלין מטבע נקנה בחליפין מיירי שיש לו סודר ולין לו סודר ולין וי"ל דהא רבי ערטילא לא אי מטבע נקם בחליפין ומיירי שיש לו סודר ולין וי"ל דמיירי בגורן שאינו שלו אכפל

תנא כולי האי והדאמר וזה עומד
בגורן קמני לאו פרכא היא אלא
מסיק למילתיה דמיירי דלית ליה
קרקע וקשה דלקני ליה המעות
בדולאה רבא שקה רב מרי מרבא
על דרי הודאמו של איסור צפרק מי
שמת (ב"ב דף קמט.) אע"פ שהיינו
יודעין שלא היו שלו תחלה וה"ה
בבבא מדקנניה רב מרי אע"ג דלא
הו"ב ירושמי: **אלא** ש"מ דאין
מטבע נקנה בחל"פין. ומ"ד נעשה
חליפין נמי אימותא דמדלניו נקנה
כ"ש שלא נעשה ונטר עד הכא נמי
להקשות למריווי ולכן המאמר דרי
עד הכא לומר וכן אמר עולא וקיש
אמר ר' אמי אמר רבי יוחנן משום
דב"ב דה"ה **דק** ב"בא מסיע לכו:

וְעַתָּה נַעֲשֶׂה חֲלִיפִין וְכֵן
 אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן אֵין
 אֵיתִיבִיהּ רַבִּי אַבָּא
 מֵרַמְרִיו וּפּוֹעֲלֵיו תּוֹבַעִין
 לִי בְדִינָר מַעוֹת
 דְּיָה דִינָר וּמְרִיסִית
 עִסְסָא יֵשׁ לִי מַעוֹת מוֹתֵר
 קָא דַּעְתָּךְ אֵין מַטְבַּע
 הַלּוּאָה וְאִסּוּר אֲשֵׁתִיק
 פְּרוּמָמוֹת שְׁנוֹ דְּלִיכָא
 פִּירָא הוּוּ וּמִשָּׁהּ נִקְנוּ
 נְמִי דַקְתָּנִי יְפֵה דִינָר
 הַמְטַבֵּעַ וּמְרִיסִי ש"מ רב אשי
 וּמַטְבְּעוֹת כִּיּוֹן דֹּאֵית לִיהּ
 עֵד שִׁיבָא בְּנִי אוּ עֵד
 הַנֶּעֱשֶׂה דְמִים בְּאַחֵר
 בְּחִלְפִין כֹּל הַנֶּעֱשֶׂה
 מַטְבַּע וּשְׁמוֹ מִינָהּ
 אָמַר רַב יְהוּדָה ה"ק
 כֹּל

הדבא איזו נותן לו אומו מטבע עולמו שלקח אלף מין אחר דדמי לתקח וממכר וז"ק כמו שמוטר סאה בסאה דרך הלואה באומר עד שיבא בני משום דסאה בסאה רביע דרבנן ה"ע דרך מקח וממכר אפילו סאה בסאתים מותר באומר עד שיבא בני:

בר הנקשה רמים באחר כיוון שובה זה נתתייב זה בחציפין. קהל דאמרי' ככליו זה קונה ה"פ כיון שזכה זה בעל החפץ במטבע נתחייב זה הלווק באונסי חליפין דכל ליכא דליתיה דלילה הוא ואף ל"ג זה שני הכי פירושו כיון שזכה זה המוכר במטבע נתחייב איהו לשלם ללווק החפץ שהוא חליפי המטבע וללוי דלאמר ככליו זה מקנה הוא פירושו אפכא דאי גרסינן זה שני הכי קאמר כיון שזכה זה הלווק במטבע נתחייב המוכר ליתן לו חליפין ואף לא גרסינן זה שני הכי קאמר כיון שזכה הלווק במטבע נתחייב הוא באונסי החפץ אי נמי ללוי הוא פ"י זה כמו לרז וכיון שזכה זה פ"י המוכר בזה ללוי שקבל ממנו הלווק המטבע והדמתן (תקמן דף ק) החליפין פרה ללוי הוא פירושו המחליף פרה בגתא חמור וכן המחליף שור צפרה דבסמך ו' **שבע** מינה מטבע נקשה ח"צ"פין. ואע"ג דמעות אינם קונות ה"מ בסתמא אבל אי מפרש בתורת חליפין קמי א"נ אפי' בסתמא כיון דמחזיר לו המטבע כדרך להחזיר הסודר קנו החליפין וא"ת והלא יאמר נשרפו חטיף בעליה י"ל דלא שכיח מילתא שיקנה המעות דרך חליפין דלא שכיח שימון המוכר חפצו בחליפין מעות שאינם שוות המקח דדרך חליפין שאינם שווים מעות המקח ולא גזור רבנן כדלאמר בסמוך גבי החליף דמי שור צפרה ובקינן סודר דשכיחא ליכא למיחש שמא יאמר לו נשרפו חטיף בעליה דכיון דלא קיבל המוכר המעות טרח ומליל פן יסרב הלווק ליתן לו המעות: ופירי

ה נתנה בעלים בתורת חליפין בחליפי שור ופרה כיון שמשך בעל הפרה
מת השור מת לו אע"פ שלא משך כו'. אלמא קנה בחליפין של מטבע:

עין משפט
נר מצוה

ח א מ"י פ"ו מהלכות
 מדרה ה"א א סמג
 רג סע"א א וסע"א ג:
 ב מ"י שם ה"א ז
 ופ"ג מה"ל שוועין
 וסותפין ה"א ז סמג שם
 טו"ש"ע שם סע"א ט וס"א
 קכב סע"א א:
 ב ג טו"ש"ע י"ד ס"א
 קעג סע"א ו[:

לעזי רעט"י

קונדרי"ר [קונריידי"ר].
לקשט, לצייד.

רבינו חננאל (המשך)